

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

88. An Cardinalis ex licentia Summi pontificis possit testari de bonis perceptis Cardinalitij Galeri? Ex p.5. tr. 2. res. 50.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

fimali, & in Societate IESV Professi emittunt votum, quo promittunt se obedientia Pontificis coactos ad Episcopatum admittendum non detestatos audire consilium generalis Societatis, vel eius, quem ad id substituerit. Et affirmatiuum sententiam docet Vasquez in 1.2. disput. 165. cap. 8. num. 89. in fine, & quoad Episcopos docet Laurentius de Peyrinis in priuil. Minim. tom. 3. cap. 14. nu. 3. ergo idem dicendum est de Cardinalibus.

2. Sed ego contrariam sententiam probabilem esse puto, quam tuetur Sanchez in summa tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 34. in fine. quia ad ista vota non tenentur Religiosi ad Episcopatum assumpti; ergo neque ad Cardinalatum promoti. Vide me ipsum in tract. Miscell. vbi hanc sententiam contra Peyrinum quoad Episcopos tenui, & nunc idem quoad Cardinales sentio, quos ex Minimorum Ordine assumptos probabiliter puto statim esse solutos à voto vitæ quadragesimalis.

RESOL. LXXXVI.

An Cardinales Religiosi, si deponant habitum suæ Religionis, incurrant excommunicationem? Idem inferius de Episcopis Religiosis? Ex part. 5. tr. 2. Refol. 66.

§. 1. Respondeo Cardinales teneri portare habitum suæ Religionis, vt ex multis tenet Suares de Relig. tom. 4. lib. 3. cap. 19. num. 4. & Pacianus vol. 1. conf. 132. num. 39. & 40. Difficultas est, an si illum dimittant, incurrant excommunicationem latam in cap. ne Clerici, vel Monachi in 6. & videatur affirmatiue respondendum ex principio sapientis dicto, quia Episcopi id facientes in excommunicationem incurrent, vt tradit Riminaldus vol. 1. conf. 6. nu. 7. Pacianus vbi supra num. 42. Maiolus de irregular. lib. 2. cap. 1. nu. 11. Sardus de aliment. tit. 8. priuileg. 79. num. 10. & alij. Ergo idem dicendum est de Cardinalibus.

2. Sed ego contrariæ sententiæ adhaereo, quam docet Sanchez in summa tom. 2. lib. 6. cap. 6. n. 54. in fine. & Barbofa de iure Eccles. lib. 1. cap. 3. n. 25. & Lezzana in qq. canon. cap. 17. n. 9. quia Religiosi Episcopi id facientes non incurunt in excommunicationem; ergo neque Cardinales; quod Episcopi verò habitum suæ Religionis deponentes non incurunt dictam excommunicationem, probatur, quia nullo iure est excommunicatio indicta Monacho, qui prætextu Episcopalis dignitatis habitum dimittit, & Episcopalem induit, quia textus ille excommunicans clarè loquitur de Religioso sub Abbatis obedientia manente, eiusque regulis astricto, atque ita eam rationem reddit, ne detur Monachis materia vagandi dimisso habitu, eo quod à nemine cognoscuntur, quæ in Episcopo Religioso deficiunt, vt potè qui non est sub regulæ obedientia, & induens Episcopalem habitum minus aptus erit ad euagandum, & ita hanc sententiam loquens de Episcopis tenet etiam Rodriguez in qq. regul. tom. 2. q. 58. art. 3. Tappia in amb. in gregr. ver. suæ. cap. 6. num. 61. C. de sacros. Eccles. Lopez de Texeda tom. 1. lib. 2. tract. 1. contr. 2. num. 14. & alij.

RESOL. LXXXVII.

An Cardinalis Religiosus possit esse compater in Baptismo, & Confirmatione? Idem dicendum est de Episcopis Religiosis? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 67.

§. 1. Quamuis Imola in Clem. 1. n. 2. de statu Monach. dicat posse licere Episcopis hanc compaternitatem non suscipiendo, sed baptizando; vnde idem videtur dicendum de Cardinalibus: tamen ego puto absolute posse Episcopos & Cardinales tenere in Baptismo, & sic eam compaternitatem contrahere, & patet exemplo Gregorij, qui ex Religione promotus ad Cardinalatum factus est Mauritij Imperatoris compater, & ita de Episcopis docet Rodriguez in qq. regul. tom. 2. quest. 58. art. 3. Barbofa de officio Parochi, cap. 18. nu. 32. & de Cardinalibus idem Barbofa in iure Eccles. lib. 1. cap. 3. num. 26. Sanchez in summa, tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 34. & ratio est, quia in Episcopis, & Cardinalibus non subest familiaritatis nimia periculum, & inde incontinentiæ, ex quo Canones hoc officium facere Religiosis prohibuerunt.

RESOL. LXXXVIII.

An Cardinales ex licentia Summi Pontificis possint testari de bonis perceptis Cardinalitij Galeri? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 50.

§. 1. Negat Barbatia de Card. q. 4. num. 7. vbi sic ait. Si quaeritur vtrum Papa possit concedere potestatem testandi Cardinalibus de rebus quæ sitis intuitu Cardinalatus, & videatur dicendum, quod potest haberi, habet enim potestatem supra ius posituum. c. in motuit. de elect. cap. proposuit. de concess. prob. cum similib. Sed iura positiua prohibeant Clericos, Sacerdotes, Episcopos, Cardinales, & similes posse testari de rebus quæ sitis ab Ecclesia: ergo Papa potuit circa illa iura dispositiua dispensare, & propter hoc seruatur communis moderna obseruantia, in quo videmus Summum Pontificem concedere huiusmodi potestatem. Aut quaeritur, vtrum Papa possit concedere potestatem Cardinalibus testandi super rebus quæ sitis ex Cardinalatu, relinquendo illas extraneis, & præferendo eos Ecclesiæ, & tunc si hoc facere potest, ipse Deus iudex, qui omnia nouit, iuxta illud: Nouit ille, qui nihil ignorat. c. noui. de iudic. sub iudic. tamen in decisione sanctæ matris Ecclesiæ: & pondera etiam, quia licet Papa concedat facultatem testandi Cardinalibus de rebus quæ sitis intuitu Cardinalatus; debet restringi, & limitari illa potestas, videlicet ad bonè meritos, vt superius in præcedenti quaestione dixi, vel ad pias causas, seu ad elemosynas.

2. Verum his non obstantibus affirmatiuam sententiam docet Azorius tom. 2. lib. 4. cap. 3. quest. 6. quia hæc bona Cardinalibus non dantur ratione Ecclesiæ vel beneficij Ecclesiastici, sed simpliciter ratione muneris & officij, quo apud Pontificem funguntur. Sed in hoc attendenda est consuetudo Romanæ Curie.

RESOL. LXXXIX.

An Cardinales in testamentis gaudeant priuilegio Militum? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 51.

§. 1. Suppono priuilegium militum consistere primo circa formam & solemnitatem testamenti, vt septem testes non requirantur, sed duo solum, vel ad validandum dispositionem, si miles testetur in castris extra confictum belli, vel ad verificandum scripturam militis testamentum facientis in confictu belli, vt superius dictum est. Secundo circa substantiam & efficaciam dispositionis, quia miles potest deeedere

NATI
tributa
X
III
4